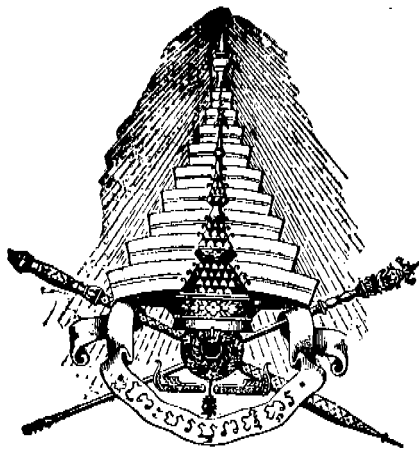

เล่ม ๒๗ หน้า ๒๐๒๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ ธันวาคม ๑๒๙

กตัญญูด้วย ครอบงวน พระราชยาน ตามทาง เดิม เสด็จ ขึ้น พระที่นั่งจักรีมหา
ปราสาท เวลาเช้า ๔ โมง แล้วเจ้าพนักงานได้ตั้ง บายศรี แก้ว ทอง เงิน
มาบศรีทอง ขวาซ้าย พราหมณ์เบิกแว่น เวียนเทียน ส้มโอบ พระสุพรรณบัตร
เจ้าพนักงานประโคมตามธรรมเนียม แล้วดับแว่นเจิมจุมม์ พระสุพรรณบัตร
แล้ว เปน เสร็จ การ

๓

ประกาศเฉลิมพระปรมาภิไธย

สุภมัตถุ พระพุทธศาสนกาต เปน ฮัตติภาก ๒๔๕๓ พรรษา
กวดมัตถุมนัน จันทโคจร โดณดัมพัตสรกรรตติภมาต กภาพักษ นวมัตถิ
สุภรวาร สุริยคติภาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๙ พฤคจิกายนมาต บัญจวิ
ตติมสุรทิน โดย กาดนियม

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้
พระยาพิชัยสงครามมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโท สุชาดสัง
สุทนต์ เกราะเหล็ก จักรบรมนารถ จุฬาดงกรณราชวรังกูร บรมมกุฏนเรนทร์สุ
รต้นทิวชัยวิศิษฐ์ สุธำรดิบุรพาธิการ อุดยกุลอุษฎฐาภินิหาร อติเรกบุญฤทธิ
ชัยฤทธิชัยเนติจิตร โสภากายสุวรรณพงศ์ มหาชนไนตตะมางคประณตบาทบงกช
ยุคคล ประดิทธิจักรพรรดิมงคล อุดมบรมสุขุมาดย ทิพยเทพาวตารไพศาล
เกียรติคุณอดุลยพิเศษ สรรพเทเวศร์นารักษ์ บูริมศักดิ์สมญาเทพทวาร
าวดี ศรีมหาบุรุษสุธัมมบัณฑิต เสด็จนางคณิกรรัตนอัศวโกศล ประพนทปริชา
นัทธอดมาจาร บริบูรณ์คุณสุนทรสยามาทินคร วรุตเมกราชคิติก มหาปรีวารนา
ยกอนันต มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษศรีนรินทร์ บรมชนกาศิศร์สมมต
ประดิทธิวิชัยคมโหดมบรมราชสุธัมมบัณฑิต นพปฏดเสวตฉัตรราชฉัตร ศิริรัตโน
ปดักษณมหาบรมราชวชิระเกษมสันติ สรรพทศทิศวิชัย สดกตมโหดวิชัย
มหาธวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหารามาริราชวโรดม บรมนารถ
ราชดิษฐานาไศรย พุทธาทิไตรรัตน์สุนทรนารักษ์ อุดยศักดิ์อรรคนเรศวรา
มกรินทร์ เมตตากกรุณาสดุดเหตุไทย อโนปไมยบุญการ สดกตไพศาล
มหาธิษฎฐาภิเนนทร ปรเมนทรรวมิกมหาราชาริราช บรมนารถนพิตร
พระนางกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรง พระราชดำริเห็นว่า พระราชประเพณี ได้เคย มี มา เมื่อ สมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน ได้เสด็จ เสด็จ ถวาย ราชสมบัติ บรม ราชภิเษกใหม่ ได้ทรงสถาปนา พระราชพิธีวิยาศ แด เถลิง พระปรมาภิไธย สมเด็จพระพันปีหลวง ตลอด พระเดชพระคุณ เปน ประถม เพื่อ เปน ศุภมงคล แต่ พระองค์ แด ราชสมบัติ แด พระวาทกรรมนี้ นี้ ได้จัด ทำโดย สมควร แก่ คราวนิยม เปน อย่าง สูง ใน สมัย นั้น บัด นี้ ทรง พระอนุสร ถึง พระเดชพระคุณ สมเด็จพระบรมราชชนนี อันได้ มีมา เปน ถิ่นพิน ที่ จะ พรรณา ให้ พิศดาร จบสิ้นได้ พระองค์ ได้ ทรง มี พระราชหฤทัย ตั้งมั่น อยู่ใน ราชธรรมจริยา ทรง พระราชอุสาห ปฏิบัติ ราชกิจ น้อยใหญ่ ตลอด พระเดช พระคุณ สมเด็จพระบรม ชนถนารถ โดย ความ ทรง ดง รักภักดี ทั้ง มี พระราชหฤทัย โอบ อ้อม ฮารี แก่ บรรดาชน ทั้งปวง ทรง ทำนุ บำรุง ให้ ได้ รับ ความ ร่ม เย็น สัม แก่จิตร ของ ผู้ ที่ มีความ หวัง ใน พระเมตตา การุญภาพ เปน ที่ พึ่ง พำนัก ของ พระบรม วงษานวงศ์ แด ชำราชากร ตลอด จน ถึง สามีญชน สัม แก่ พระราชพิธีวิยาศ อัน ทรง ดำรง ตำแหน่ง พระบรมราชินีนาถ ยัง ส่วน พระคุณ ที่ มี แต่ พระองค์ พระราช โอรส ก็ เปน อเนก ประการ นับว่า ทรง เปน อุปการี นี้มี พระเดช พระคุณ ยิ่ง กว่า ผู้ อื่น ได้ ทรง พระอุสาห ทำนุ บำรุง แด ทรง อนุสาสน์ ใน ความ ดี ความงาม ตาม ชาติติราชประเพณี ตั้งแต่ ยัง ทรง พระเยาว์ มา แล้ว ต่อ มา ก็ ยัง มี พระราชหฤทัย เชื้อเพื่อ เปน พระราชธุระ ความ พระราชทาน กระแส พระราชดำริ แด ทรง ช่วย แนะนำ ใน

วันที่ ๔ ธันวาคม ๑๒๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๗ หน้า ๒๐๒๕

กิจการ ทั้งปวง มิได้ขาด มาบัดนี้ สมเด็จพระบรมราชชนนี เสด็จเสด็จ
อยู่พระองค์เดียว พอได้แบ่ง เบา ความ เบียดเบียน เจ้า พระราชเหตุภัย
ในยามที่ ทรงไว้ สมเด็จพระ บรมชนกาทิราช แต่เป็น เขตต์อื่น ถ้าเกิดที่
จะ อาจให้ เกิด สิริสวัสดิ์ พิพัฒมงคล แต่พระองค์ มี พระราช ประสงค์ จะ
ทรง พระอนุวัตร ตาม พระราช ประเพณี แต่สมเด็จพระบรม ราชชนนี ได้
ทรง รับ พระราชอิศริยยศ สูงสุด มาแล้ว ใน รัชกาล สมเด็จพระบรม ชนกนารถ
กิจที่จะ สถาปนา พระราชอิศริยยศ ให้ สูง ขึ้น กว่า นั้น เป็น อนัน ไม่มี ได้

บัดนี้ จึง มี พระบรม ราชโองการ มาร พระ บัณฑิต สุรสิงหนาท คัมภีร์ ตั้ง
ให้ประกาศ เสด็จ ประมาภิไชย สมเด็จพระบรมราชชนนี ดังจารึกไว้
ในพระสุพรรณบัฏว่า สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรม
ราชชนนี ขอเดชะนภาพ พระศรีรัตนตรัย แลอำนาจ ความ กตัญญู กตเวที
แล เทพยไทย มเหศวรศักดิ์ ผู้ ต้าเถิด บังเกิด อยู่ใน ภูมิพฤษ อากาศ
กาญจนรัตนพิमान มีสมเด็จพระ มชวานวัชรนทร เทวราช เป็น อากิ แต่ เทพย
อัน อภิบาล รักษา พระมหานคร พระบรม มหาราชวงษ์ พระที่นั่ง เสด็จนคร
มนสิรัตน์มหา ปราสาท มีพระสยามเทวาธิราช พระกาฬไชยศรี พระ
เสด็จเมือง พระทรงเมือง เทพวิเศษ หลัก พระนคร เป็นต้นไป แต่บรรดา
มีไมตรีจิตต์ ได้บริหาร พระบรม ราชวงษ์ นี้สืบ มาจน กาล บัดนี้ จึง คุ่ม
ครอง รักษา พระองค์ สมเด็จพระศรีพัชรินทรา บรมราชินีนาถ พระบรม

เล่ม ๒๗ หน้า ๒๐๒๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ ธันวาคม ๑๒๙

ราชชนนี ให้ทรง พระเจริญ ทดขชนมาขุพพรณ สุขพตปฏิภาณ ขนถาร
สมบัติ สรรพศิริสวัสดิ์ พิพัฒมงคล ศุภวิบุตผล อิศริยยศ เกียรติคุณบุญ
บารมี เสด็จ สถิต เปน ศรี ของ พระบรมราช วงษ์ ยั่งยืน ถิ่น กาดนาน ขอ
พระพร ทุก ประการ จง ประสิทธิ สมดัง พรวรณา มา ฉนี้ เทอญ ฯ

การบำเพ็ญพระราชกุศลสัปตมวาร

ถวายที่ พระบรมศพ พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว
ที่ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ครั้งที่ ๕

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน วันโกสืนทร์ ศก ๑๒๙ เวลาบ่าย เจ้าพนักงาน
ได้จัดการ บำเพ็ญ พระราชกุศล สัปตมวาร ไว้พร้อมเสด็จ ที่ปราหน้าพระ
ที่นั่ง พระมณวณ ฉั้น สวด กง เต็ก ตาม เคย

เวลาทุ่ม ครึ่ง พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว เสด็จ ออก พระที่นั่ง
ดุสิต มหาปราสาท พระสงฆ์ ๓๐ รูปมี พระวิเชียร กระจวี เปน ประธาน
เจริญ พระพุทขมนต์ สติปฏิฐานปาฐะ แด ขรรณสังคินี มาติกา เปน ต้น จบ
แล้ว ทรง ทอด ไตร สดับปกรณ์ แล้ว ทรง จุต เทียน เครื่อง นมัส การ
ทรง ขรรณ พระปริยัติ บัณชิต ถวายเทศนา ปกิรณกถา จบ แล้ว ทรง
ทอด ไตร เทศน์ แด ทรง ประเคน เครื่อง บูชา ถิ่นนี้ มี ใบ วัดถุบัจจิมุต
ราคา ๔๐ บาท พระสงฆ์ ถวาย อติเรก ถวาย พระพร ถา แล้ว เสด็จ